c\c 96000424
(cont.)

X Collection

INDEX

Page: 1

Barcode Number	Box Number	Total of Volumes	Call Number
	744		Missing
LIBRARY OF CONGRESS 0 021 174 594 0	745	47	JF109-JF1338.P35
LIBRARY OF CONGRESS 0 021 174 595 2	746	6	JF2101.S8 no. 1-6
LIBRARY OF CONGRESS 0 021 174 596 4	747	84	JK3.C6-JK3.N3 no. 9, 49, 60, 82 in oversize box
LIBRARY OF CONGRESS 0 021 174 597 6	748	54	JK3.N3-JK1881.N45 no. 3, 32 in oversize box

Den moderna konservatismen

program antaget av
Sveriges Konservativa Studentförbund
i Gimo den 30 mars 1958

#1

KONSERVATISMER och KONSERVATIVA

Av
H. Rolf-Bruno Storm

Stockholm 6/11 1958.

Vi uppleva f.n. början av vad som redan döpts till konservatismens politiska och ideologiska renässans. I USA debatteras livligt dess art och omfattning. I Storbritannien synas de konservativa just nu ha möjlighet göra det mycket ovanliga, vinna ett val efter att ha suttit i regeringsställning. Den idédebatt, som påbörjades där efter det bittra valnederlaget mot Labour 1945, har gett nytt liv åt den politiska traditionen från Burke och Disraeli. I Norge har denna anglosachsiska pånyttfödelse startat ett konservativt idétänkande. De kristligt-sociala-demokratiska partier vilka under hela efterkrigstiden under svåra politiska förhållanden styrt Italien och Västtyskland ha haft framgång med sin allmänt konservativa politik. Det påfallande undantaget är Frankrike, men även där ha högerregeringarna i ett par avseenden praktiserat idéer, vilka alltför litet beaktats i världspressens högtalarlarm från slagsmålen i nationalförsamlingen. Det skulle vara mer än märkvärdigt om inte den tilltagande politiska förtroendekrisen i Sverige, Högerpartiets valframgångar och den ökande skaran konservativa intellektuella ej här skulle medföra en intensivare debatt.

En svaghet, som känns alltmer besvärande ju fler som deltaga i debatten, är bristen på definitioner. I första hand vill man avgränsa termerna för att inte vålla onödig förvirring genom dubbeltydighet o.s.v. Vi röra oss med en mängd uttryck som demokrati och diktatur, kollektivism och individualism, socialism och konservatism m. fl. vilkas exakta eller ens ungefärliga innebörd få kunna ange. Detta blir så mycket värre när debatten och tankeutbytet över gränserna växer snabbt. Det är ej blott i de små länderna som det politiska tänkandet är starkt internationellt beroende. I omställningens Västeuropa växer det politiska tankeutbytet mellan "broder"-partierna i takt med "europismen".

Under mitt sökande har jag stött på flera intressanta försök till en definition av begreppet konservatism. (Om någon kommer på idén är det värt att nämna, att ordet sällan förekommer i uppslagsböcker på olika språk. Bäst äro sista upplagorna av Encyclopaedia of Social Sciences och Svensk Uppslagsbok.) Dessvärre kan jag inte vara nöjd med någon. En definition är ett praktiskt hjälpmedel. Som sådant bör det vara lätt att använda, d.v.s. uttryckas i en kort och tydlig sats. Förklaringen får ej vara för vid eller för snäv, ej göra våld på verkligheten, vare sig mer eller mindre än man anser ingå i begreppet ska kunna tänkas in. Vad jag kan finna är inte konservatismen en storhet vilken låter sig definieras på så vis.

Betyder detta då uppgivandet av försöken avgränsa konservatism mot liberalism, fascism, socialism, nazism, kommunism o.s.v.? Nej, men då alla dessa begrepp äro så suddiga, vaga, tvistiga, allomfattande, kan det inte bli fråga om definitioner utan längre analyser. Behovet står kvar, och jag tror att det kan fyllas till en del genom specialiserande attribut till begreppet konservatism. Här vill jag betona, att det inte är någon idé hänge sig åt klichétänkande, att ge ordet makt över tanken. Jag vill endast söka bilda några användbara uttryck tillämpliga på en heterogen, abstrakt realitet.

För den mer "invigde" tycker jag bestämningar geografiskt och historiskt, fransk 1700-talskonservatism, tysk 90-talskonservatism, direkt angiva karaktären av ett tänkande eller annan politisk yttring. Den effektivt hurtfriska direktörskonservatismen föreställa vi oss bestämt skilja sig från statskyrkokonservatismen för att ta några sociala begreppsbestämningar.

Utifrån den politiska levande konservatismens sätt fungera kunna åtminstone två meningsfulla termer skapas. Den <u>intuitiva</u> <u>erfarenhetskonservatismen</u> anser jag väl täcka många teoretiskt ointresserade praktikers arbetssätt. Man struntar i abstrakta utopiska teorier, söker laga efter bästa råd och lägen-

den moderna konservatismen

PRINCIPPROGRAM
PROGRAMKOMMENTAR

sveriges
konservativa studentförbund

OM STUDENTKONSERVATISM OCH LÅNGSIKTIG IDEPOLITIK 1960 I.

av

H. Rolf-Bruno Storm.

(Var från början avsett bli del II av "Synpunkter på förslaget till kommentar av "Den moderna konservatismen", program antaget av Sveriges Konservativa Studentförbund i Gimo den 30 mars 1958.)

H U V U D R U B R I K E R
(jfr index)

Vad vill jag vinna med denna mammutuppsats? --- Frågan är berättigad, och jag uppmanar den som är intresserad att läsa mitt försök besvara den innan han eller hon fortsätter.

Ganska nyligen fick jag veta, att det gjorts intressanta undersökningar om vad det är som gör intryck på folk. En politiker reser sig upp för att tala för 1. sig och i någon mån 2. sin sak. Sannolikheten för framgång växer då med a. tiden han talar. b. talets förmåga imponera och rycka med åhörarna, d.v.s. c. graden av positiv affektiv suddighet. --- Om någon nu skulle tro det, så är det inte genom längden av vad jag skrivit jag vill göra intryck. Ej heller är det genom den pondus eller det medryckande gemyt jag skulle kunna ge intryck av på åhörare i en imaginär tillvaro som jag försöker verka. Typiskt för vilken skicklig (student)politiker som helst på väg uppåt är förmågan använda affektskapande uttryck av starkt positiv innebörd, så ex. tala varmt för lyckliga hem, räta linjer i politiken, framsteg, reformer o.s.v. Det är ju så, att även en mycket svag, positiv känsla som väckes hos åhörarna/läsarna hos den överväldigande majoriteten tystar alla små ansatser till en kritisk värdering av den anförda argumenten, i den mån de existerar, och icke endast är

H. Rolf-Bruno Storm
Långsjövägen 95
Älvsjö
Sweden

22.2 1960

Library of Congress

Washington D.C
USA

Archives copies

I hereby send you some proofs, three of them notably mine, of the lively debate within the Conservative Union of Swedish Students, which just now is the biggest political student association with individual membership in Western Europe according to some sly statistician.

1. den moderna konservatismen - roughly Modern Conservatism
2. Ideologien och människan - roughly Ideology and Man
3. Konservatismer och konservativa - roughly Conservatisms and Conservatives
4. Om studentkonservatism och långsiktig idépolitik 1960 - roughly On Student Conservatism and Long Run Ideas of Politics 1960.

Yours faithfully,

H. Rolf-Bruno Storm

Syftet, (jfr inledningen)

Det kan förefalla självklart att ett politiskt studentförbund ska ha ett program. För min del ifrågasätter jag dock, om det inte är mödan värt tänka efter något varför. Sådan den politiska verkligheten är i dag behövs ett program som förbundets ansikte och profil - utåt. Men inåt? Duger samma program? --- Jag har i SL (Svensk Linje) nr 4 1958 sid 13-15 delvis utvecklat hithörande synpunkter. Jag vill, att så många studenter som möjligt ska intressera sig något för politik. Jag vill, att de skola bibringas en viss politisk allmänbildning användbar senare i livet. Jag vill, att de i första hand skola ta ställning självständigt, och i andra hand låta sig övertygas (EJ ÖVERTALAS!) bli konservativa. Jag vill, att de skola kunna lägga upp en intellektuellt hederlig politisk tankegång. --- Jag har försökt utforma nedanstående enligt dessa krav.

Politikens område är stort, skrämmande stort för den som prompt vill ha en överblick. När vi studenter träda ut i förvärvsarbetet, och om vi vilja ägna något intresse åt politik, behövs ändå en sådan av det skälet, att samhället i olika avseenden är ett "interdependenssystem", alla delar bero av varandra. Antagandet att det går att behandla politiken som en serie delproblem förutsätter en tillvarons inre harmoni, eller att samhällslivets delar icke återverka på varandra, bådadera numera idéhistoriskt "ohållbara" positioner. Ett studentförbunds politiska program för inre bruk borde då ge en viss upplysning om politiskt relevanta fakta. Självfallet kan det ej bli fråga om mer än det allra viktigaste. För den intresserade borde, anser jag, det finnas hänvisningar till den aktuella debatten här och utomlands; för den mindre energiske artiklar, för den mer vitale något standardverk, med sidhänvisningar. Självfallet skola i den intellektuella hederlighetens intresse hänvisningar även göras till våra motståndares bästa artiklar, pamfletter m.m. Det kan vara olustigt läsa dem, men att finna ut "felen" är synnerligen nyttigt.

Vad är då "relevanta fakta"? Ja, här anser jag att SKSF, sitt nyantagna program och blivande programkommentar till trots, har en lucka att fylla här. Det arbete som hittills gjorts är en utmärkt början, men helt inriktat på nuets problem, vilka endast till dels äro morgondagens, och då måhända alls ej i samma dräkt. Det är ändå morgondagens problem studenten så småningom ska möta! Att spå i framtiden är lätt - efteråt. Då i politik ingår ett väsentligt moment av önsketänkande måste vissa antaganden om framtiden göras. De böra gälla dels de stora linjerna i händelseutvecklingen, dels i samband härmed de permanenta politiska faktorernas art och roll under de närmaste åren. Tidsperspektivet har fått variera men min avsikt har varit hålla mig inom det närmaste decenniet. - Jag vet ej om jag har lyckats, men jag har ändå försökt att i mitt arbete följa de uppskisserade principerna.

Arbetsprinciper.

En av de stora svårigheterna i studentpolitiskt arbete är upprätthållandet av kontinuiteten. Som en medlem av programkommentarkommittén uttryckte det: Rätt som det är får någon en snilleblixt, ställer sig upp och klockan tre på natten har han fått programmet ändrat! Med kännedom om den höga frekvensen snilleblixtar hos studenter i allmänhet och hos oss i synnerhet synas vi riskera, att om inte en viss ordning införes, ett program aldrig hinner eller kan bli antaget, eller stå sig någon längre tid. Såvitt jag kan förstå är det meningen, att motioner om program och hithörande kommentar endast skola få väckas av föreningar en viss tid före förbundets sammanträden på Gimo.(Jfr protokoll fört vid SKSF:s representantskapsmöte den 26-28/9 1958 §18.) Jag tycker detta låter rimligt. Jag tycker också, att programmen borde vara tidsbegränsade, satta att gälla en viss tid och sedan i sin helhet tas upp till förnyad prövning och ändring. Det kan inte vara någon för förbundet utåt lämplig ordning, sedan programuppbyggnadsperiodens svårigheter avklarats, att programmet ändras alltför ofta.och oregelbundet.

Jag vill här påpeka en fördel med "analytiskt" skrivna idépolitiska (idépolitik=långsiktspolitik, i motsats till praktisk politik=nupolitik) program med detaljerade litteraturhänvisningar. Varje ny generation i förbundsarbetet kan på kort tid leta rätt på och läsa den litteratur, som har påverkat en föregående majoritet i dess antagande av en viss mening. Så kunna även andra av svensk studentkonservatism intresserade.

För den politisk kunskap sökande studenten anser jag det ej räcka med enbart